

Plan van Aanpak Toezicht kalversector

INHOUDSOPGAVE

1	Inleiding	3
1.1	Achtergrond	3
1.2	Opdracht	3
1.3	Intakerapportage in relatie tot Plan van Aanpak	5
1.4	Leeswijzer.....	5
2	Afbakening Casus Toezicht Kalversector	6
2.1	Scope.....	6
2.2	Uitgangspunten voor de oplossingsrichtingen	7
2.3	Huidig, gewenst en Business Case	7
3	Aanpak en planning	8
3.1	Onderdeel A: Digitalisering van de voedselketeninformatie (VKI) en de terugkoppeling van keuringsresultaten door de toezichthouder.....	8
3.2	Onderdeel B: Verkenning van de mogelijkheden voor en wenselijkheid van ketenkeuring	11
3.3	Onderdeel C: Verkenning van de mogelijkheid en wenselijkheid toezicht te houden met één dierenarts in de slachthuizen	12
4	Casusorganisatie	13
4.1	Programmabureau Sggv.....	13
4.2	Uitgangspunten bij de casusorganisatie.....	13
4.3	Stuurgroep.....	14
4.3.1	Voorzitter van de stuurgroep	14
4.3.2	Stuurgroepleden vanuit de sector	14
4.3.3	Stuurgroepleden vanuit de overheid	14
4.4	Werkgroep	14
5	Financieel	16

1 INLEIDING

1.1 Achtergrond

Het ministerie van Economische Zaken, Landbouw & Innovatie (hierna EL&I) wil de administratieve lasten voor ondernemers in de landbouwsector verminderen. Het programma Slim geregeld, goed verbonden (hierna Sggv) van dit ministerie, dat zich richt op snellere en goedkopere informatie-uitwisseling tussen overheid en bedrijfsleven, is hiertoe in 2009 gevraagd te onderzoeken of in de landbouwsector mogelijkheden bestaan voor potentiële besparingen. De toen uitgevoerde inventarisatie geeft als conclusie dat binnen de kalfsketen mogelijkheden bestaan om de kosten voor controle en toezicht te verlagen door verdere digitalisering en verbetering van de informatie-uitwisseling tussen de kalversector en de overheid. In begin 2010 heeft EL&I aan Sggv gevraagd een intake uit te voeren voor deze casus. Deze intake biedt de basis voor overheden en bedrijfsleven om deze casus te starten en is het startpunt geweest voor dit plan van aanpak.

Kijkende naar het toezicht in de kalversector dan staat hierin centraal de eigen verantwoordelijkheid van de bedrijven voor de kwaliteit in de keten. Bij het borgen van de kwaliteit wordt op een drietal aspecten gekeurd en toezicht gehouden:

- voedselveiligheid (o.a. hygiëne, schadelijke afwijkingen en gebruik van antibiotica);
- dierenwelzijn (o.a. huisvesting en transport), en
- diergezondheid (besmettelijke dierziekten).

Voor deze drie aspecten zijn Europese verordeningen opgesteld en vertaald naar een nationale uitvoering van het toezicht. Uitgangspunt voor deze casus is voedselveiligheid. Echter de uitvoering van de vele verordeningen op de drie kwaliteitsaspecten levert een veelheid aan toezicht- en kwaliteitssystemen op. Ook binnen deze casus kunnen de drie aspecten niet geheel los van elkaar benaderd worden.

Een gedetailleerde achtergrond bij de casus is opgenomen in de *'Intakerapportage Sggv-casus Toezicht Kalversector – Naar Verbeterd Toezicht in de Kalversector'* versie 2.0, 30 september 2010.

1.2 Opdracht

De opdracht binnen deze casus valt samen met de doelstelling van het programma Sggv, namelijk een snellere, kwalitatief betere en goedkopere informatie-uitwisseling tussen overheid en bedrijfsleven in de kalversector wat leidt tot een vermindering van de administratieve lasten voor ondernemers in de sector en een beperking van de keuringslast voor de inspectiediensten. Deze opdracht neemt voedselveiligheid als uitgangspunt maar beschouwt dierenwelzijn en diergezondheid als onlosmakelijke elementen om echte vooruitgang te boeken in de vereenvoudiging en vermindering van regeldruk in de kalversector.

De eerstelijnskeuring en -toezicht doet de sector zelf. IKB Vleeskalveren is het kwaliteitssysteem van de kalversector en betreft de uitvoering van het Kalverbesluit (kalverhouderijen), zelfcontrole op niet-toegelaten stoffen en VKI (Voedselketeninformatie) voor de aanvoer van kalveren op de slachterijen. De slachterijen zijn zelf primair verantwoordelijk voor de kwaliteit van de productieprocessen, met uitzondering van de keuringen voor en na het slachten. Conform Europese regelgeving wordt elk kalf door een dierenarts van de nieuwe VWA ante mortem (AM) gekeurd. Na slachting ziet een dierenarts toe op de post mortem (PM) keuring van de karkassen.

Het resultaat van de casus bestaat uit drie onderdelen waarbij het eerste onderdeel geldt als het fundament voor de overige onderdelen. Dit eerste onderdeel, **onderdeel A 'Digitalisering van de voedselketeninformatie (VKI) en de terugkoppeling van keuringsresultaten door de toezichthouder'**, richt zich op het voortzetten van een door de sector reeds ingezette richting van het volledig digitaliseren van de VKI door middel van een door de sector beheerd systeem. Hiernaast zullen de slachtkeuringsgegevens van de toezichthouder middels ditzelfde systeem teruggekoppeld kunnen worden aan de kalverketen. Door de digitale VKI leidend te maken in het proces kan de papieren stroom omtrent de VKI worden afgeschaft. Hierdoor ontstaat een basis voor optimalisatie van de gegevensstroom. Dit onderdeel zal kwalitatieve gevolgen hebben voor zowel de sector als de toezichthouder, eveneens zullen besparingen worden gerealiseerd op administratieve lasten en mogelijkheden worden gegeven voor besparingen in bedrijfsprocessen. De veranderingen die deze digitalisering met zich mee zal brengen staan beschreven in het Ist (huidige situatie) document en Soll (gewenste situatie) document dat als bijlage bij dit plan van aanpak is aangeboden.

Het tweede onderdeel, **onderdeel B 'Verkenning van de mogelijkheden voor en wenselijkheid van ketenkeuring'**

Keurmeesters controleren kalfsvlees op voedselveiligheid door erin te snijden. Deze keuringen kunnen echter sneller, beter en zonder snijwerk worden uitgevoerd door ketenkeuring. Daarbij maken keurmeesters gebruik van informatie die binnen de keten beschikbaar is, bijvoorbeeld over voeding en eventuele medicijnen die het kalf heeft gehad. Binnen de casus Toezicht kalversector onderzoeken ketenpartners de mogelijkheden voor en de wenselijkheid van invoering van ketenkeuring. Ketenkeuring vergroot de efficiency van post mortem-keuringen door gebruik van informatie die eerder in de keten beschikbaar is, bijvoorbeeld over voeding en gezondheid van het kalf. De digitalisering van VKI is een noodzakelijke bouwsteen om ketenkeuring mogelijk te maken.

Een mogelijke overgang op ketenkeuring moet onderzocht worden vanuit twee invalshoeken. Zo moet er bekeken worden:

- (1) Wat het effect van deze mogelijke overgang zal zijn op de exportmogelijkheden van de betrokken bedrijven. Bestaat er een risico voor de export? De klanten van de slachterijen moeten deze andere wijze van toezicht accepteren, anders is er geen (commerciële) basis om over te gaan op ketenkeuring.
- (2) Er moet onderzocht worden welke procedurele en technische aanpassingen noodzakelijk zijn om over te kunnen gaan op ketenkeuringen. Voor het onderzoek naar dit onderdeel kan veel geleerd worden van andere vleesketens die reeds een stap gemaakt hebben naar deze andere toezichtvorm. Een overstap naar ketenkeuring brengt meerdere veranderingen met zich mee. Zo zullen er niet of in ieder geval minder in de karkassen worden gesneden door de KDS-er (Keuringsassistenten van de Kwaliteitskeuring Dierlijke

Sector) en kan met een effectievere en efficiëntere inzet van middelen hetzelfde of een beter niveau van voedselveiligheid worden geborgd.

Het derde onderdeel, ***onderdeel C 'Verkenning van de mogelijkheid en wenselijkheid toezicht te houden met één dierenarts in de slachthuizen'***

In de huidige situatie zijn er vaak meerdere dierenartsen van de VWA aanwezig per slachthuis. Indien dit met minder dierenartsen of zelfs één kan dan zal dit een aanzienlijke vermindering van toezichtslasten betekenen. De verkenning naar deze mogelijkheden en wenselijkheid maakt ook deel uit van het programma Vermindering Regeldruk Vleesketen (VRV) van de VWA. De uitvoering van dit onderdeel zal daarom in nauw overleg met het programma VRV plaatsvinden.

1.3 Intakerapportage in relatie tot Plan van Aanpak

De intakerapportage heeft gediend als basis voor deze casus Toezicht Kalversector. Voor dit plan van aanpak is een nadere analyse uitgevoerd met de ketenpartijen die dieper ingaat op de aspecten van de intake. Het kan daarom zo zijn dat in dit plan van aanpak verschillen zijn ontstaan ten opzichte van de intakerapportage. De analyse en het plan van aanpak zijn vanaf dit moment leidend voor de uitwerking van de casus.

1.4 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 staat de afbakening van de casus beschreven. Deze komt in hoofdlijnen overeen met de voorstellen zoals beschreven in de intakerapportage. In hoofdstuk 3 wordt de aanpak en planning van de casus beschreven. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt in onderdeel A, B en C van de casus en de bijbehorende stappen. In hoofdstuk 4 wordt de casusorganisatie nader beschreven en in hoofdstuk 5 is een indicatieve begroting opgesteld.

2 AFBAKENING CASUS TOEZICHT KALVERSECTOR

2.1 Scope

Zoals in hoofdstuk 1 is beschreven staat de eigen verantwoordelijkheid van de bedrijven voor de kwaliteit in de keten centraal in het toezicht op de kalversector. Bij het borgen van de kwaliteit wordt op een drietal aspecten gekeurd en toezicht gehouden op kalveren bestemd voor de productie van wit en rosé vlees:

- voedselveiligheid (o.a. hygiëne, schadelijke afwijkingen en gebruik van antibiotica);
- dierenwelzijn (o.a. huisvesting en transport), en
- diergezondheid (besmettelijke dierziekten).

De drie aspecten hangen samen met de onderdelen van het resultaat van deze casus waarbij het eerste aspect, voedselveiligheid, de primaire drijfveer is achter deze casus en wordt ingevuld met onderdeel A 'Digitalisering van de voedselketeninformatie (VKI) en de terugkoppeling van keuringsresultaten door de toezichthouder'.

Voor onderdeel A is de informatie met betrekking tot de voedselketen beperkt tot wat de kalverhouder zelf behoort te weten en aan het slachthuis dient te melden. Informatie over voer, monsternamen in het kader van het nationaal plan of IKB-systemen wordt alleen meegenomen als de kalverhouder dit kan weten. De opzet van een systeem moet ruimte laten om dit in een later stadium toe te voegen. De terug te koppelen informatie is beperkt tot wat er momenteel met het formulier slachtkeuringsresultaat (VOS) wordt aangegeven.

Onderdeel A van de casus zal leiden tot een 'Prototype' van een systeem waarin de VKI volledig is gedigitaliseerd en keuringsgegevens door de toezichthouder worden gedeeld met de keten. Het Prototype zal zijn getest bij een aantal kalverhouders en minimaal één slachterij. Na overdracht van de resultaten van dit onderdeel is het aan de casuspartners om dit Prototype verder te implementeren tot een volledig operationeel systeem voor de hele sector. Onderdeel A zal direct aan het begin van de casus van start gaan en gelden als het hoofdproduct van de casus in deze vorm. Bij het einde van de casus in december 2011 zal er een overdracht van dit onderdeel hebben plaatsgevonden.

Dierenwelzijn en diergezondheid komen terug in onderdeel B en C van de casus:

- B. Verkenning van de mogelijkheden voor en wenselijkheid van ketenkeuring;
- C. Verkenning van de mogelijkheid en wenselijkheid toezicht te houden met één dierenarts in de slachthuizen

Onderdelen B en C dienen in de casus eerst nader onderzocht te worden. Dit onderzoek zal tijdens de casus plaatsvinden en heeft een relatie met onderdeel A. Het onderzoek zal uitwijzen in hoeverre de realisatie van deze onderdelen haalbaar is en in welke mate er draagvlak voor deze onderdelen is. De onderzoeken zullen respectievelijk november 2011 en december 2011 aan de stuurgroep worden opgeleverd. De stuurgroep kan op basis van dit onderzoek besluiten of een daadwerkelijke implementatie van deze onderdelen opportuun is.

2.2 Uitgangspunten voor de oplossingsrichtingen

Hieronder staan een aantal uitgangspunten beschreven waarbinnen de uiteindelijke oplossing zal moeten worden gerealiseerd. Deze uitgangspunten kunnen gaandeweg de casus worden uitgebreid of aangepast door ze voor te leggen aan de stuurgroep.

- Informatie over een kalf is gekoppeld aan het uniek identificeerbare dier, ongeacht de organisatie die met het dier bezig is;
- Binnen de casus wordt uitgegaan van de instandhouding van de 'koppelgedachte'¹;
- De casus richt zich op de wettelijk verplichte informatie. Informatie die de keten zelf wenst te registreren is een eigen verantwoordelijkheid (derhalve geen Continuous Control Monitoring voor dit deel);
- Concurrentiegevoelige informatie is alleen voor bevoegden toegankelijk;
- Algemene informatie is voor iedereen in de keten toegankelijk;
- Het gebruik van InfoKalf (beheerd door SKV) is voorlopig als uitgangspunt genomen;
- Voor alle onderdelen zal als doelgroep de gehele sector gelden. De enige beperking die hierin geldt is dat men aangesloten is bij SKV; Binnen de casus wordt uitgegaan van volledige digitalisering van informatiestromen.

Van belang voor alle onderdelen in deze casus is een goed en sluitend begrip van het proces van het kalf van geboorte tot en met de post mortem keuring van het karkas en de bijbehorende informatie in de keten. Dit proces is in de navolgende paragrafen beschreven op hoofdlijnen. Een meer gedetailleerde analyse van de huidige situatie is onderdeel geweest van de opstart van de casus en is in definitieve vorm als bijlage bij dit plan van aanpak bijgesloten.

2.3 Huidig, gewenst en Business Case

De analyse van de huidige situatie is beschreven in een separaat document en afgestemd met de werkgroep Kalf, dit zelfde geldt voor de beschrijving van de gewenste situatie en Business Case. Om tegenstrijdigheden te voorkomen verwijst dit document naar de afzonderlijke documenten.

---

¹ Met koppelgedachte wordt bedoeld dat daar waar mogelijk de informatie betrekking heeft op alle dieren in een groep.

3 AANPAK EN PLANNING

De hoofdlijnen van de aanpak van de casus staan hieronder weergegeven. In de navolgende paragrafen worden ze nader uitgewerkt. Er is voor gekozen om de drie onderdelen parallel aan elkaar uit te voeren. Hierbij is voorrang gegeven aan onderdeel A welke als fundamenteel zal gelden van de casus. De onderdelen B en C zullen na elkaar starten en de resultaten daarvan zullen tegen het einde van de casus als rapport aan de stuurgroep worden aangeboden. In het onderstaande schema staan de stappen van de aanpak uitgezet in de doorlooptijd van de casus. In dit hoofdstuk worden de individuele stappen nader uitgewerkt.

	2010		2011																															2012				
	Nov/Dec	Jan/Mei	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	1	2	3		
A Digitalisering van de voedselketeninformatie (VKI) en de terugkoppeling van keuringsresultaten door de toezichthouder																																						
Stap A1: Formeren van stuurgroep en werkgroep met ketenpartners																																						
Stap A2: Opstellen gedetailleerde proces- en informatieanalyse en oplossingsrichting																																						
Stap A3: Opstellen Plan van Aanpak																																						
Stap A4: Opstellen Business Case																																						
Stap A5: Stuurgroep besluitvorming informatie- en procesanalyse en PvA																																						
Stap A6: Opstellen Programma van Eisen (PvE) & Functioneel ontwerp																																						
Stap A7: Bouw Prototype InfoKalf																																						
Stap A8: Opstellen draaiboek praktijktest en vaststellen pilots																																						
Stap A9: Stuurgroep besluitvorming praktijktest																																						
Stap A10: Praktijktest uitvoeren en evalueren																																						
Stap A11: Bijstellen business case																																						
Stap A12: Stuurgroep acceptatie uitkomsten evaluatie praktijktest en business case & Acceptatie rapportage onderzoek ketenkeuring																																						
Stap A13: Voorbereiden overdracht aan ketenpartners, incl. audit op prototype																																						
Stap A14: Convenant beheerorganisatie juridische toets																																						
Stap A15: Stuurgroep besluitvorming overdracht & Acceptatie rapportage onderzoek 'Één dierenarts'																																						
Stap A16: Nazorg en monitoring																																						
B Verkenning van de mogelijkheden en wenselijkheid van ketenkeuring in de kalversector																																						
Stap B1: Verkennende gesprekken met casuspartners																																						
Stap B2: Analyse van criteria en mogelijkheden voor ketenkeuring																																						
Stap B3: Rapportage en advies op basis van analyse																																						
C Verkenning van de mogelijkheid en wenselijkheid om te werken met één dierenarts in de slachthuizen																																						
Stap C1: Verkennende gesprekken met casuspartners																																						
Stap C2: Analyse van criteria en mogelijkheden																																						
Stap C3: Rapportage en advies op basis van analyse																																						

3.1 Onderdeel A: Digitalisering van de voedselketeninformatie (VKI) en de terugkoppeling van keuringsresultaten door de toezichthouder

Stap 1: Formeren van stuurgroep en werkgroep met ketenpartners

Om de digitalisering van de VKI en de terugkoppeling van slachtgegevens door de toezichthouder vorm en inhoud te geven is een stuurgroep en een werkgroep met ketenpartners geformeerd. De stuurgroep bestaat uit leden vanuit de sector en vanuit de overheid. De voorzitter dient onafhankelijk te zijn en moet kunnen rekenen op draagvlak en steun van verschillende betrokkenen. De precieze samenstelling van de stuurgroep is terug te vinden in het volgende hoofdstuk. De werkgroep bestaat uit vertegenwoordigers van alle belanghebbenden waardoor ook hier verschillende expertises vertegenwoordigd zijn. De werkgroep komt circa eens per zes weken bijeen en indien nodig in kleiner comité tussen de werkgroepen door. De stuurgroep zal viermaal bijeenkomen en eventueel nog eenmaal na afsluiting van de casus.

Stap 2: Opstellen gedetailleerde proces- en informatieanalyse en oplossingsrichting

In de opstart fase zijn de huidige en gewenste situatie en bijbehorende informatiestromen in detail geanalyseerd en beschreven. Deze beschrijving vormt de basis van een systeem waarin de VKI volledig is gedigitaliseerd en keuringsgegevens van de toezichthouder worden gedeeld met ketenpartners. De processen die zijn beschreven zijn (1) het proces van geboorte naar kalverhouder, (2) het proces bij de kalverhouder, (3) het proces van de kalverhouder naar het

slachthuis, (4) het proces van de ante mortem keuring en (5) het proces van de post mortem keuring. Continue aandacht is daarbij uit gegaan naar de rol van verschillende actoren in de keten en de bijbehorende verantwoordelijkheden. Aldus is er een helder beeld ontstaan van de 'ist-situatie' en de weg van een kalf vanaf de geboorte tot aan de distributie naar de voedselketen. Door het inzicht dat hiermee is verkregen zijn knelpunten en problemen aan het licht gekomen.

De knelpunten en problemen in het proces zijn belangrijke input geweest voor de oplossingsrichting. Mede op basis van de huidige problematiek is vastgesteld op welke wijze het toekomstige systeem zou moeten werken en aan welke (rand)voorwaarden het systeem dient te voldoen: de 'soll-situatie'. De gedetailleerde beschrijving van de huidige situatie laat ook zien waar in het proces verbeteringen mogelijk zijn.

Stap 3: Opstellen Plan van Aanpak

Deels parallel aan het in kaart brengen van de huidige processen en informatiestromen in de keten en het vaststellen van de gewenste functionaliteit van het toekomstige systeem is voorliggend Plan van Aanpak opgesteld. Dit Plan van Aanpak fungeert als een routekaart van de huidige situatie naar de toekomstige situatie. Het is hiermee een logisch vervolg op de eerdere inventarisatie waaruit gebleken is dat er aanknopingspunten bestaan om de kosten voor naleving, controle en toezicht terug te dringen door verdere digitalisering en de verbetering van de informatie-uitwisseling tussen de kalversector en de overheid en de intake van de casus.

Stap 4: Opstellen Business Case

Om de toegevoegde waarde (lees: besparingen) van het systeem in kaart te brengen is er een Business Case opgesteld in samenwerking met de ketenpartners. De kosten en baten van de digitale voorziening zijn hierin afgezet tegen de huidige situatie. Als basis voor de business case hebben gediend de beschrijvingen van de huidige en gewenste situatie. Primair is vastgesteld langs welke verschillende parameters deze business case wordt gelegd. Te denken valt aan manuren, doorlooptijden, gederfde inkomsten etc. Vervolgens zijn de kosten en baten zoveel mogelijk gekwantificeerd en uitgedrukt in euro's. Hierdoor is er een beeld ontstaan van de terugverdientijd en de ontwikkeling van potentiële opbrengsten door de tijd.

Stap 5: Stuurgroep besluitvorming informatie- en procesanalyse, Business Case en Plan van Aanpak

Gezien het belang van een gestructureerde en gedragen aanpak door alle partijen wordt de analyse, de Business Case en het Plan van Aanpak ter goedkeuring aan de stuurgroep voorgelegd. In haar overweging kijkt de stuurgroep naar de inhoudelijke aanpak alsmede de procesmatige aspecten zoals de betrokkenheid van de ketenpartners en overige randvoorwaardelijke condities. De stuurgroep stelt de analyse en het Plan van Aanpak vast bij besluit.

Stap 6: Opstellen Programma van Eisen (PvE) en functioneel ontwerp

In nauwe samenwerking met de ketenpartners en op basis van de proces- en informatieanalyse faciliteert Sggv het ontwerp voor het prototype van het beoogde digitale systeem. Hiertoe wordt er een Programma van Eisen opgesteld en een functioneel ontwerp gepresenteerd aan de betrokken ketenpartners. De ketenpartners kunnen vervolgens eventuele aanpassingen en of aanvullingen naar voren brengen die in overleg wel of niet worden verwerkt in het functioneel ontwerp. Omdat het functioneel ontwerp de basis vormt van de beoogde digitale voorziening is het commitment van de ketenpartners ten aanzien van het ontworpen systeem essentieel. In die context wordt het definitieve functioneel ontwerp ter goedkeuring voorgelegd aan de ketenpartners.

Stap 7: Bouw Prototype InfoKalf

Op basis van het vastgesteld functioneel ontwerp wordt er gebouwd aan het Prototype InfoKalf. Het Prototype laat zien op welke wijze het systeem in de toekomst zal werken. Hierdoor worden mogelijke problemen of tekortkomingen in een vroegtijdig stadium geïdentificeerd. Dit waarborgt dat het definitieve systeem optimaal fungeert en rekening houdt met de wensen en eisen van de eindgebruikers.

Stap 8: Opstellen draaiboek praktijktest en vaststellen pilotbedrijven

Om het Prototype InfoKalf te beoordelen stelt Sggv in samenwerking met de verschillende ketenpartners een draaiboek op voor de praktijktest. In het draaiboek wordt uiteengezet op welke wijze het systeem wordt getest en op welke specifieke criteria wordt gelet (functionaliteit, gebruikersgemak etc.). Om InfoKalf te testen worden een aantal kalverhouders geselecteerd en een slachterij voor de uitvoering van een praktijktest. Om commitment gedurende de praktijktest te garanderen worden er heldere afspraken gemaakt met ondernemers en andere betrokkenen. Er is sprake van schaduwdraaien, de huidige papieren werkwijze blijft parallel meelopen.

Stap 9: Stuurgroep besluitvorming praktijktest

Het draaiboek voor de praktijktest wordt door de stuurgroep geaccordeerd. Dit zal het startschot zijn voor de verdere uitvoering van de praktijktest.

Stap 10: Praktijktest uitvoeren en evalueren

Gedurende circa tweeënhalve maand wordt bij één slachterij en een aantal kalverhouders een praktijktest uitgevoerd. De test wordt uitgevoerd conform het draaiboek en over de tussentijdse resultaten (en eventuele knelpunten) wordt periodiek gerapporteerd aan de stuurgroep.

Na afloop van de praktijktest worden de uitkomsten en ervaringen uitvoerig geëvalueerd langs de criteria en aandachtsgebieden (waaronder de business case) zoals benoemd in het draaiboek. De evaluatie dient verschillende doeleinden. Zo is de evaluatie van belang voor de besluitvorming van de stuurgroep en bevat de evaluatie belangrijke input voor aanpassingen en bredere toepassing van het systeem.

Stap 11: Bijstellen business case

Op basis van het Prototype, de pilots en de evaluatie wordt de business case bijgesteld en nader geconcretiseerd. De aanpassingen en nadere concretisering waarborgen goede besluitvorming omtrent de definitieve invoering van de oplossing, de beheerfase en de exploitatie in de toekomst. Doordat de definitieve businesscase kosten en opbrengsten inzichtelijk maakt kunnen enkele gefundeerde toekomstscenario's worden geschetst. Deze scenario's maken een verantwoorde en doordachte afweging in de overdracht van de digitale voorziening naar de sector mogelijk.

Stap 12: Stuurgroep acceptatie uitkomsten evaluatie praktijktest en business case & Acceptatie rapportage onderzoek ketenkeuring

De stuurgroep valideert de evaluatie van de praktijktest en de definitieve business case. Bestuurlijk commitment vanuit de sector is noodzakelijk omdat inzicht in de werking en potentiële opbrengsten van het systeem de overdracht zal vereenvoudigen. Tijdens deze stuurgroep zullen tevens de bevindingen van het onderzoek naar de mogelijkheden en wenselijkheid van ketenkeuring (onderdeel B) worden aangeboden aan de stuurgroep.

Stap 13: Voorbereiden overdracht casus aan ketenpartners, incl. audit op prototype

In deze stap worden de ketenpartner geconsulteerd over de wijze waarop de overdracht van het systeem en de casus georganiseerd kan worden. De verschillende scenario's worden verkend om een goede afweging mogelijk te maken. Aandacht gaat daarbij naar mogelijke beheerorganisatie, rechtsvormen en financiële en juridische consequenties. Hierbij is het niet ondenkbaar dat er zich gedurende de casus een natuurlijke eigenaar van de digitale voorziening heeft aangediend. Voor de overdracht zal een onafhankelijke audit plaatsvinden op het prototype. , incl. audit op prototype.

Stap 14: Convenant beheerorganisatie juridische toets

Het gekozen overdrachtscenario wordt in samenwerking met de ketenpartners uitgewerkt. In het convenant dat ketenpartners afsluiten worden de beoogde organisatie en de daarbij horende taken en verantwoordelijkheden gedurende de beheerfase van het systeem vastgelegd. Specifieke aandacht zal hierbij uitgaan naar de overdracht van bestaande taken en verantwoordelijkheden.

Stap 15: Stuurgroep besluitvorming overdracht & Acceptatie rapportage onderzoek 'één dierenarts'

Zodra alle betrokkenen het belang inzien van het systeem en een akkoord hebben bereikt over de verdeling van taken en verantwoordelijkheden dient in deze laatste stuurgroep de definitieve overdracht gevalideerd te worden. Door ondertekening van het convenant is commitment gewaarborgd en kan naleving worden afgedwongen. Immers, de ondertekening van het convenant is vrijwillig maar niet vrijblijvend.

Tijdens deze stuurgroep zullen tevens de bevindingen van het onderzoek naar de mogelijkheden en wenselijkheid van om te werken met één dierenarts in de slachthuizen (onderdeel C) worden aangeboden aan de stuurgroep.

Stap 16: Nazorg en monitoring

Nadat de casus is overgedragen aan de sector onttrekt Sggv zich van de casus. De ingezette weg wordt doorgezet en ketenpartners pakken het initiatief op. Sggv speelt nog wel enige tijd een rol door nazorg en bewaking van de inhoud en voortgang van proces. Daarnaast dient de monitoring opgepakt te worden om de feitelijke reductie van lastendruk in de sector na te gaan. Het ligt voor de hand dat de het monitoren van de resultaten bij Sggv belegd gaat worden.

3.2 Onderdeel B: Verkenning van de mogelijkheden voor en wenselijkheid van ketenkeuring

Stap 1: Verkennende gesprekken met casuspartners

De eerste stap in het onderzoek naar mogelijkheden en wenselijkheid van de invoering van ketenkeuring is het voeren van oriënterende gesprekken met casuspartners. In deze gesprekken dient bekeken te worden in hoeverre er een fundament bestaat voor een brede toepassing van ketenkeuring in de kalversector. Een dergelijk fundament voor ketenkeuring bestaat naast praktische mogelijkheden uit draagvlak en commitment in de sector en de eisen die door derden gesteld worden aan het toezicht op de kalverketen. Hierbij zullen ook de klanten van de sector een belangrijke rol spelen. In de gesprekken wordt ook bekeken in hoeverre onderdeel B van de casus gebruik maakt van elementen die een rol spelen in onderdeel A van de casus. Het resultaat van de gesprekken geeft inzicht in de voorwaarden

waaronder ketenkeuring ingezet kan worden. Door de mogelijkheden op hoofdlijnen in kaart te brengen wordt nadere verdieping en onderzoek mogelijk gemaakt.

Stap 2: Analyse van criteria en mogelijkheden voor ketenkeuring

Op basis van de resultaten van de verkennende gesprekken met de casuspartners in stap 1 wordt een nadere analyse opgezet. In deze analyse wordt stilgestaan bij de criteria die zijn geïdentificeerd om ketenkeuring mogelijk te maken. Vervolgens worden de kosten en baten die bij de invoering van ketenkeuring van toepassing zijn door middel van een business case geïdentificeerd en gekwantificeerd. De analyse maakt inzichtelijk in welke mate ketenkeuring zal leiden tot besparingen voor de sector en mogelijke verhoging van de voedselkwaliteit.

Stap 3: Rapportage en advies op basis van analyse

De resultaten van de analyse worden doorvertaald en verwerkt in een eindrapportage. In deze rapportage worden opties geschetst. Deze opties zijn gebaseerd op de uitkomsten van de business case en houdt rekening met de invloed en ontwikkeling van onderdeel A van de casus.

3.3 Onderdeel C: Verkenning van de mogelijkheid en wenselijkheid toezicht te houden met één dierenarts in de slachthuizen

Stap 1: Verkennende gesprekken met casuspartners

De eerste stap in dit onderzoek is het voeren van oriënterende gesprekken met casuspartners. In deze gesprekken dient bekeken te worden in hoeverre er een fundament bestaat voor een wijziging op de huidige praktijk van meerdere dierenartsen in het slachthuis naar minder of zelfs één. Hierbij dient gebruik gemaakt te worden van de bevindingen van het programma VRV, maar dient tegelijkertijd gekeken te worden in hoeverre de kalversector hierin een aparte rol kan spelen. Dit onder andere door de reeds in onderdeel A bereikte voordelen van de digitale VKI. Het resultaat van de gesprekken geeft inzicht in de voorwaarden waaronder dit onderdeel tot uitvoering kan worden gebracht. Door de mogelijkheden op hoofdlijnen in kaart te brengen worden nadere verdieping en onderzoek mogelijk gemaakt.

Stap 2: Analyse van criteria en mogelijkheden van één dierenarts per slachthuis

Op basis van de resultaten van de verkennende gesprekken met de casuspartners in stap 1 wordt een nadere analyse opgezet. In deze analyse wordt stilgestaan bij de criteria die zijn geïdentificeerd om over te gaan tot een eventuele vermindering van het aantal uren van de dierenarts per slachthuis. Vervolgens worden de kosten en baten van een dergelijke situatie door middel van een business case in kaart gebracht. Deze analyse laat de potentie zien van een vermindering van het fysieke toezicht op het slachthuis.

Stap 3: Rapportage en advies op basis van analyse

De resultaten van de analyse worden doorvertaald en verwerkt in een eindrapportage. In de rapportage worden een aantal opties geschetst. Deze opties zijn gebaseerd op de uitkomsten van de business case en houdt rekening met de invloed en ontwikkeling van onderdelen A en B van de casus.

4 CASUSORGANISATIE

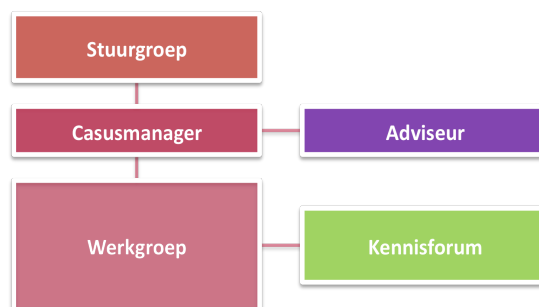
4.1 Programmabureau Sggv

Programmabureau Sggv werkt in opdracht van het ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie aan de casus. Daarvoor is de casusmanager de eerstverantwoordelijke. Deze wordt bijgestaan door een casusadviseur, ICT-architecten, een juridische medewerker en een communicatieadviseur. Verder is er begeleiding en toezicht vanuit het programmamanagement.

4.2 Uitgangspunten bij de casusorganisatie

Uitgangspunt bij de vorming van de casusorganisatie is maximale verbinding van de organisatorische- en toezichtprocessen met de informatiebehoefte en optimalisatie. Hiervoor is er voor gekozen de organisatie zo slank als mogelijk te houden en maximaal focus te bewaren op de einddoelen van de casus. De voorgestelde organisatie zal door zijn slanke vorm slagvaardig en efficiënt kunnen opereren. Onderdeel van de voorgestelde organisatie is een stuurgroep die gedurende de casus circa viermaal bijeen zal komen. De stuurgroep vertegenwoordigt het bestuurlijke draagvlak voor de casus (bij aanvang, tijdens en bij afronding van de casus). De stuurgroep ziet toe op de juiste inhoud, de betrokkenheid van alle ketenpartners en de condities waaronder de uitvoering plaatsvindt. Daartoe neemt de stuurgroep belangrijke beslissingen over onder meer: het plan van aanpak, de initiële business case, de organisatorische consequenties van nieuwe ketenafspraken voor de vigerende werkprocessen binnen organisaties, het commitment van partijen daarbij, het programma van eisen voor ICT-voorzieningen, de opzet en het draaiboek van de praktijktest, de overdracht van de voorziening naar de ketenpartners na afronding van de casus en de condities waaronder dat plaatsvindt (publiek private samenwerking, financiële modellen voor beheer en exploitatie, bijdrage van partijen daaraan etc).

Een werkgroep zal de daadwerkelijke uitvoering van de casus voor zijn rekening nemen. De werkgroep zal vanaf januari zes wekelijks bijeenkomen en indien nodig op bepaalde momenten tijdens de casus frequenter. De werkgroepleden zullen in kleiner comité bijeenkomen op kleinere onderwerpen of de uitvoering van geselecteerde taken. De werkgroep bestaat veelal uit leden afkomstig uit de organisaties van de ketenpartners. De werkgroep kan ad hoc gebruik maken van een kennisforum bestaande uit experts die niet permanent in de werkgroep zullen plaatsnemen maar die op individuele basis benaderd zullen worden voor de inbreng van specialistische kennis voor de uitvoering van de casus. In het figuur hieronder is een schematische weergave gegeven van de beoogde casusorganisatie.

4.3 Stuurgroep

De stuurgroep bestaat uit diverse leden die elke een belang vertegenwoordigen, deze zijn onder te verdelen in:

- Een voorzitter van de stuurgroep
- Stuurgroepleden vanuit de sector
- Stuurgroepleden vanuit de overheid
- Onafhankelijke specialistische stuurgroepleden

4.3.1 Voorzitter van de stuurgroep

De voorzitter van de stuurgroep zal worden benaderd door het ministerie van EL&I als opdrachtgever van het programma Sggv. De beoogd voorzitter is goed bekend met zowel de kalversector en diens actoren (vanuit de Centrale Organisatie voor de Vleessector (COV) alsook de overheid (vanuit de Nederlandse Vereniging voor de Vleeswarenindustrie (VNV), zodat beide invalshoeken worden verenigd in één rol.

4.3.2 Stuurgroepleden vanuit de sector

Vanuit de sector wordt voorgesteld drie verschillende, gelieerde organisaties en dus belanghebbenden te laten deelnemen aan de stuurgroep: de VanDrie Group, het Productschap Vee en Vlees (PVV) en de Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalversector (SKV).

4.3.3 Stuurgroepleden vanuit de overheid

Vanuit de overheid wordt voorgesteld dat het ministerie van EL&I en de Nieuwe VWA aan de stuurgroep deelnemen. Doel hiervan is om zowel het agro- als het toezicht perspectief vanuit de overheid te laten vertegenwoordigen.

4.4 Werkgroep

De werkgroep behelst de zelfde mix van achtergronden en vertegenwoordiging als de stuurgroep. Dat omvat de organisaties:

- VanDrie Group
- Productschap Vee en Vlees (PVV)
- Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalversector (SKV)
- Ministerie van EL&I
- Nieuwe VWA
- Sggv

Kennisforum

De kennisforum leden zijn personen die allen een specialistisch kennis bezitten die van toegevoegde waarde is voor de casus. Deze personen zullen de werkgroep kunnen ondersteunen wanneer dat nodig is maar zullen niet voor iedere werkgroep een toegevoegde waarde hebben. Deze leden zullen hoogstwaarschijnlijk los benaderd worden door de casusmanager, al dan niet in combinatie met enkele werkgroepleden. Financieel Onderstaand is de financiële begroting voor de casus weergegeven, uitgaande van de start in november 2010 en de afronding in december 2011.

5 FINANCIËEL

Onderstaand is de financiële begroting voor de casus weergegeven, uitgaande van de start in november 2010 en de afronding in december 2011.

Actië t e t	Kosten	
1 Casus management & onderzoek	€	295.000
2 Ontwerp & analyse	€	45.000
3 Bouw prototype InfoKalf	€	190.000
Genereren en Visuele weergave VKI Formulier	€	-
Mutatie / invoer VKI tot moment van aanvraag door slachterij	€	40.000
Webservice nVWA - InfoKalf	€	20.000
Webservice MP leveranciers kalverhouders - InfoKalf	€	20.000
Webservice Slachterijen - InfoKalf	€	20.000
Presentatie van de gegevens	€	10.000
Opvraagmogelijkheid VKI via portaal	€	10.000
Projectmanagement SKV bouw infokalf	€	25.000
Technisch Testen InfoKalf	€	20.000
Hosting / huisruimte InfoKalf	€	15.000
Onvoorzien bouw InfoKalf	€	10.000
4 Praktijk test	€	45.000
5 Audit op prototype infoKalf	€	30.000
6 Koppeling nVWA met InfoKalf	€	20.000
7 Koppeling sectorbedrijven met InfoKalf	€	10.000
8 Koppeling management-systemen kalverhouderijen	€	30.000
9 Koppelvlak met InfoKalf en RSG aanpassingen tbv keuringsgegevens	€	30.000
10 Stelpost Hardware waaronder Handheld / PDA bij slachterijen	€	5.000
	€	700.000

In dit plan van aanpak is de begroting zoals bovenstaand toegespitst op de aanpak zoals beschreven in hoofdstuk 3. De toedeling van de kosten is gelijk gehouden aan de eerder gemaakte afspraken gedurende de intake. De aard van de bijdragen vanuit de verschillende organisaties en ketenpartners kan variëren. Zo is er vanuit het ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie sprake van een dekking van de programmakosten van Sggv en dekking van een gedeelte van de bouwkosten van het InfoKalf Prototype. Andere partijen dragen bij door verschillende kosten zelf voor hun rekening te nemen, dan wel te delen in de bouwkosten van het prototype, dan wel de inzet van eigen mensen te kapitaliseren.

Bij het opstellen van de begroting is sprake van een aantal aannames. Deze aannames zullen gedurende het opstellen van het Programma van Eisen en het Functioneel Ontwerp verder kunnen worden uitgewerkt. Op het moment dat deze twee documenten gereed zijn is het mogelijk de begroting voor ICT ontwikkeling beter af te stemmen op de exacte ontwikkeling behoefte. Derhalve zal de status van het budget gedurende de casus op regelmatige basis afgestemd moeten worden met de diverse betrokken partijen.